

בשעה שהכהן קם ופורס ידיו הספירות הקדושות נתקנות ומקבלות את הברכות

תָּאנָא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּשַׁעֲתָא דְכַהֲנָא דְלִתְתָּא קָם וּפָרִיס יְדָוֵי ולמדנו שאמר רבי יהודה שבשעה שהכהן שלמטה קם ופורס את ידיו בכדי לברך את ישראל, **כָּל בְּתָרִין קַדִּישֵׁין דְּלַעֲיָלָא מִתְעָרִין, וּמִתְתַּקְנִין לְאַתְּבָרְכָא** אז כל הספירות הקדושות שלמעלה שהם הז"ת הם מתעוררים ונתקנים בכדי לקבל את הברכות, **וְנִהְרִין מֵעוֹמָקָא דְּבִירָא, דְּאַתְּמִשְׁךְ לָהּ מִהָהוּא עוֹמָקָא דְנַפְק תְּדִיר, וְלֹא פָּסִיק בְּרַכָּאן דְּנִבְעִין, מִבּוֹעִין לְכַלְהוּ עָלְמִין וּמִתְבָּרְכִין וּמִתְשַׁקְּיִין מִפְּלָהוּ** ואז הם מאירים מעומק הבאר של יסוד דאמא שהשפע נמשך להם מאותו העומק של יסוד דאבא שיוצא ממנו תמיד שפע הברכות ולא נפסקות ממנו הברכות לעולם, כי אלו יסודות או"א הם המבוע של כל העולמות שמהם מתברכים ומושקים כולם כי הם משפיעים לזו"ן וזו"ן משפיעים לבי"ע ולכל ישראל.

אור הרשב"י

אליך וברכתך? בבית הבחירה, שם אזכיר את שמי בבית הבחירה.
[קנא] כדאיתא בסוטה דף לח עמוד א' תנו רבנן: כה תברכו - בלשון הקודש, אתה אומר: בלשון הקודש, או אינו אלא בכל לשון? נאמר כאן כה תברכו ונאמר להלן אלה יעמדו לברך את העם, מה להלן בלשון הקודש, אף כאן בלשון הקודש; רבי יהודה אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר: כה, עד שיאמרו בלשון הזה.

המפורש, אתה אומר: בשם המפורש, או אינו אלא בכינוי? ת"ל: ושמו את שמי, שמי המיוחד לי; יכול אף בגבולין כן? נאמר כאן ושמו את שמי ונאמר להלן לשום את שמו שם, מה להלן בית הבחירה, אף כאן בבית הבחירה. רבי יאשיה אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר: בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך, בכל מקום ס"ד? אלא מקרא זה מסורס הוא: בכל מקום אשר אבוא אליך וברכתך שם אזכיר את שמי, והיכן אבוא

הלימוד היומי

וְתֹאנָא, בְּהִיּוֹא זְמַנָּא, לְחִישׁוּתָא וּשְׁתִּיקוּתָא הָיִי בְּכָל עֲלָמִין ולמדנו שבאותו הזמן של ברכת הכהנים אז יש שתיקה ושקט

בכל העולמות כי ע"כ נעשה הייחוד שהוא בחשאי. **לְמַלְךְ דְּבַעֵי לְאַזְדִּיּוּנָא בְּמִטְרוֹנִיתָא, וּבַעֵי לְמַעַל לָהּ בְּלַחֲשׁוֹ, וְכָל שְׁמַשִּׁין מִתְעָרִין בְּהִיּוֹא זְמַנָּא וּמִתְלַחֲשִׁין, הָא מַלְכָּא אֲתִי לְאַזְדִּיּוּנָא בְּמִטְרוֹנִיתָא** והוא משל למלך שרצה להתייחד עם המלכה והוא

רצה לבוא אליה בחשאי שאז כל השמשים מתעוררים באותו הזמן והם מתלחשים ואומרים שהרי המלך בא להתייחד עם המלכה. **מֵאַן מִטְרוֹנִיתָא** ומי היא אותה המלכה.

דָּא כְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל אלא זו כנסת ישראל שהיא השכינה. **מֵאַן כְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל** ואיזו בחינה של כנסת ישראל היא האם היא רחל או לאה. **כְּנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל סֵתֶם**

אלא זו בחינת כנסת ישראל בסתם שהכוונה לשניהם כי ע"י ברכת כהנים מתווסף אור גדול בז"א כי ע"י ברכת כהנים נכנסים ל"מ דצל"מ דאבא והוא גורם לייחוד לאה ורחל כי בזה נבקע יסוד דאמא וע"כ נעשה ייחוד ישראל ולאה בויעבור וייחוד יעק"ר בנפילת אפים (מק"מ).

תֹּאנָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּהֵן בַּעֵי לְזַקְפָּא יְמִינָא עַל שְׂמָאלָא, דְּכַתִּיב, (ויקרא ט) וַיִּשָּׂא אֶהָרֶן אֶת יָדוֹ

אֶל הָעַם וַיְבָרְכֵם ולמדנו שאמר רבי יצחק שהכהן צריך שיגביה את יד ימינו יותר מיד שמאלו שכתוב ו'ישא אהרן את ידו אל העם ויברכם'. **יָדוֹ כְּתִיב, וְלֹא יָדָיו. מְשׁוּם דְּשִׁבְחָא דִּימִינָא עַל שְׂמָאלָא** והנה כתוב 'ידו' ולא

ידיו להורות את שבח יד ימין על השמאל ומשום כך הוא צריך להגביה יותר את ידו הימנית [קנב]. **אמר רבי אלעזר, רזא הוא, משום דכתיב,** (בראשית ג) **והוא ימשול בך** ואמר רבי אלעזר שסוד הדבר הוא מש"כ 'והוא ימשול בך' כי ז"א הזכר שנבנה מהחסדים שבימין הוא ימשול על נוק' שנבנית מהגבורות שבשמאל, ולכן צריך להגביה את יד ימין בכדי להגביר את הרחמים על הדינים (מק"מ).

הלוי הקדוש צריך ליטול ידיו של הכהן כדי להוסיף לו קדושה

תאנא, כהן דבעי לפרסא ידוי, בעי דיתוסף קדשה (דף קמ"ו ע"ב) **על קדשה דיליה, דבעי לקדשא ידוי, על**

ידא דקדישא ולמדנו שכהן שרוצה לפרוס את כפיו בכדי לברך ברכת כהנים הוא

צריך להוסיף קדושה על קדושתו שהוא צריך לקדש את ידיו ע"י קדוש. **מאן ידא**

דקדישא ומי הוא היד הקדושה. **דא ליואה. דבעי פהנא ליטול**

קדשה דמיא מידוי אלא הוא הלוי שצריך הכהן ליטול את קדושת המים מידי

הלוי ועי"כ הוא יוסיף קדושה על קדושתו [קנג], **דכתיב וקדשת את**

אור הרשב"י

[קנג] ופסק הבן איש חי שנה ראשונה פרשת תצוה סעיף ז' אף על פי שנמטלו הכהנים ידיהם שחרית חוזרים ונוטלים קודם ב"כ נטילה גמורה עד הפרק שהוא חיבור היד והזרוע, והלוי יוצק מים על ידיהם, וקודם לכן יטול הלוי את ידיו. ואם אין שם לוי, יוצק להם הבכור מאם שהוא פטר רחם. ואם אין

וכמו שפסק הבן איש חי שנה ראשונה פרשת תצוה סעיף יד. יגביהו ידיהם למעלה מכתפיהם שיהיו ידיהם כנגד ראשם ממש, וכמ"ש בשער הכונות ועיין תורת חכם דף קנ"ג ע"ב וקנ"ד ע"א בענין זה. ומגביהין יד הימנית קצת למעלה מהשמאלית כדי להגביר מדת רחמים על מדה"ד.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

הַלְוִיִּם, הָא אֵינּוֹן קְדִישִׁין וכמש"כ על הלוויים וקדשת את הלוויים [קנד] הרי שהלוויים קדושים בקדושת הלוויים. וכתִּיב בְּהוֹ בְּלוִיִּם, (במדבר יח) וְגַם אֶת אַחִיךָ מִטָּה לְוִי וְגו'. שֶׁבֶט אַבִּיךָ פָּלַל וכ"כ עוד בלוויים וְגַם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך, דהיינו שהלוויים ישרתו את הכהנים ביציקת מים על ידיהם, ואין הכוונה שמש"כ 'שבט אביך' שהם הכהנים הבאים משבט לוי שמשום כך הכהנים נקראים לפעמים לויים, כי הרי כבר נאמר את אחיך מטה לוי ואם כן למה כתוב עוד שבט אביך אלא להורות ששבט אביך הוא כולל את הלוויים שהם ישרתוך (רמ"ק). מִכָּאן, דְּכָל כֹּהֵן דְּפָרִים יְדוּי, בְּעֵי לְאֶתְקַדְשָׁא עַל יְדֵי דְקְדִישָׁא, לְתוֹסַף קְדִישָׁה עַל קְדִישְׁתִּיהּ ומכאן אנו למדים שכל כהן הרוצה לישא את כפיו הוא צריך להתקדש בקדושה ע"י קדוש שהוא לוי ובכך הוא יוסיף קדושה על קדושתו. וְעַל דָּא, לָא יְטוּל קְדִישָׁה דְּמִיָּא, מִבֶּר נֶשׂ אַחֲרָא, דְּלָא הוּי קְדִישָׁא ולכן לא יטול הכהן את קדושת המים מאדם אחר שהוא לא קדוש ולכן אם אין לוי הוא צריך לִטוּל מִבְּכוּר וְאִם אֵין בְּכוּר הוּא צָרִיךְ לִטוּל בַּעֲצָמוֹ (בא"ח).

אור הרשב"י

ושב ואל תעשה עדיף ואפילו אם אין שם לוי אלא הוא. [קנד] ובאמת אין פסוק כזה אלא הכוונה על מש"כ (במדבר ח יז) כי כל בכור וגו' הקדשתי אותם לי ואקח את הלוויים תחת כל בכור (הרמ"ז).

שם בכור, יטלו בעצמם ולא ע"י ישראל. וי"א שאם הלוי הוא ת"ח אינו רשאי לצוק מים ע"י הכהנים אפילו אם מקצתם ת"ח ומקצתם עמי הארץ וכ"ש אם כולם עמי הארץ, וחייב מיתה בידי שמים אם הציק מים על יד כהן עם הארץ, ואף שיש מתירין בזה למיחש בעי

הלימוד היומי